

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. december 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
ophold og udsendelser
Sagsbeh: Uffe Kritte Nielsen
Sagsnr.: 2013-0032-1004
Dok.: 974246

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 119 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 15. november 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Karen Hækkerup

/

Pernille Breinholdt Mikkelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 119 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes kommentere indslaget i Orientering, DR, P1, 14. november 2013 om lægers medvirken ved tvangsmæssige udsendelser af afviste asyl ansøgere (<http://www.dr.dk/P1/orientering/indslag/2013/11/14/164644.htm>) og oplyse, i hvor mange tilfælde læger har medvirket ved tvangsmæssige udsendelser af asylansøgere (enten umiddelbart op til udsendelsen eller under selve udsendelsen) i årene 2011-13, og om ministeren mener, at myndighederne bør fortsætte den eksisterende praksis, som ifølge flere kilder i radioindslaget er på kant med de lægeetiske regler.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Den danske udlændingelovgivning bygger på det grundlæggende princip, at en udlænding, der modtager et endeligt afslag på en ansøgning om asyl – og eventuelt tillige afslag på en ansøgning om opholdstilladelse af humanitære grunde – har pligt til at udrejse af landet. Der fastsættes i den forbindelse en frist for udrejsen. Udrejser udlændingen ikke frivilligt inden for den af udlændingemyndighederne fastsatte frist, ”drager politiet omsorg for udrejsen”, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.

Udsendelsesarbejdet er en myndighedsforpligtelse for politiet. Opgaven skal løses effektivt, men arbejdet søges samtidig gennemført under størst mulig hensyntagen til den enkelte udlænding. Rigspolitiet har således fokus på etik og moral i forhold til opgavevaretagelsen, såvel i forhold til forberedelsen af en udsendelse som i forhold til gennemførelsen heraf. En værdig udsendelse er således at foretrække for såvel udlændingen som politiet.

Foreligger der allerede ved planlægningen af udsendelsen oplysninger om udlændingens helbredsforhold, som rejser tvivl om, hvorvidt udlændingen – for tiden – kan gennemføre udsendelsen af lægelige grunde, skal forholdet afklares, eventuelt ved at sagen skriftligt forelægges en læge til udtalelse. Vurderes der at være et behov for deltagelse af sundhedsfagligt personale (læge og/eller sygeplejerske) under udsendelsen, arrangeres dette.

Rigspolitiet skal understrege, at deltagelse af sundhedsfagligt personale under en udsendelse ikke har til formål af understøt-

te politiets myndighedsopgave med gennemførelse af udsendelsen. Det sundhedsfaglige personale er således ikke et ”magtmiddel”, som politiet kan anvende til at fremme udsendelsen.

Deltagelse af sundhedsfagligt personale er udelukkende begrundet i et ønske om at understøtte og hjælpe udlændingen i forbindelse med udsendelsen, hvis der skulle opstå helbreds-mæssige problemer.

Politipersonalet, der ledsager udlændingen, skal under hele udsendelsesforløbet være opmærksomme på den ledsagede udlændings helbreds-mæssige forhold. Opstår der sygdom undervejs, skal ledsagerne yde førstehjælp.

Eventuel anvendelse af medicinering/udlevering af medicin under en udsendelse vil alene ske efter en sundhedsfaglig vurdering af det ledsagende sundhedsfaglige personale. Det ledsagende politipersonale har ingen indflydelse herpå, ligesom det ledsagende politipersonale ikke må medvirke til, at medicin anvendes til at passivere en urolig/voldsom, men i øvrigt rask udlænding.

Rigspolitiet skal afslutningsvis oplyse, at Rigspolitiet ikke fører en statistik, der kan belyse, i hvor mange tilfælde læger eller andet sundhedsfagligt personale har været med under tvangsmæssige udsendelser af asylansøgere. Rigspolitiet erindrer imidlertid kun få tilfælde.”